

Musikk fra
operaens mestere

PUCCINI+ VERDI

Messa di Gloria
Stabat Mater

SOLISTER:

Rolf Sostmann, tenor
Filip Eshetu Steinland, bass

ORKESTER:

Cæciliaforeningens orkester

DIRIGENT:

Steffen Kammler

KOR:

Cæciliaforeningen

Søndag
19. mars 2023
kl. 18.00
Frogner kirke

Oslo

Aktivitetsmidler
... FOR KOR ...

CÆCILIA-
FORENINGEN

Norges eldste oratoriekor - stiftet 1879

To italienske mestere

Giuseppe Verdi (1813-1901) og Giacomo Puccini (1858-1924) regnes som to av verdens fremste operakomponister gjennom tidene. Men begge skrev også noen kirkemusikalske verk.

Messa di Gloria var Puccinis eksamensarbeid som komponistelev ved Istituto Musicale Pacini i hjembyen Lucca. Selv om *Messa di Gloria* ikke oppføres så ofte, kan verket høres mistenkelig kjent ut. Noen av melodiene kjenner man nemlig igjen i Puccinis senere operaer. Verket ble urfremført i 1880, da Puccini var 22 år gammel.

På det tidspunktet var Verdi allerede Italias mest berømte operakomponist. Mot slutten av livet påbegynte han sine *Quattro pezzi sacri* – fire sakrale verk. *Stabat Mater* var det siste av disse fire verkene – og samtidig det aller siste verket fra Verdis hånd, fullført da komponisten var 84 år gammel.

Med to mesterverk fra henholdsvis begynnelsen og slutten av karrieren til to av Italias mest berømte komponister ønsker Cæciliaforeningen:
Velkommen til konsert!

Puccini

Puccini (Giacomo Antonio Domenico Michele Secondo Maria Puccini) ble født 22. desember 1858 i Lucca i Toscana inn i en familie med fem generasjoner musikkhistorie. Hans far døde da han var fem år gammel, og han ble sendt hjemmefra for å studere med sin onkel Fortunato Magi, som syntes han var en svak og udisiplinert student. Senere ble Puccini kirkeorganist og kormester i Lucca. Det var ikke før han så en fremføring av Verdis *Aïda* at han ble inspirert til å ville bli en operakomponist. Sammen med en venn gikk han tre mil for å se fremføringen i Pisa.

I 1880, ved hjelp av en slektning og en bevilgning, ble Puccini innskrevet i konservatoriet i Milano for å studere komposisjon. Det samme året, da han fylte 22, komponerte han *Messa*; kulminasjonen av hans families lange forbindelse med kirkemusikk i fødebyen Lucca. Selv om Puccini selv titulerte arbeidet *Messa*, som henviser til den katolske messe, er verket i dag populært kjent som *Messa di Gloria*. Det er et navn som teknisk sett henviser til bare de første to bønnene av messen, *Kyrie* og *Gloria*, mens *Credo*, *Sanctus* og *Agnus Dei* er utelatt.

Verket foregriper Puccinis karriere som operakomponist ved å gi glimt av den dramatiske kraften som han snart skulle slippe løs på scenen. De mektige ariene for tenor og bass-solister er utvilsomt mer operapregede enn hans øvrige kirkemusikk, og *Messas* instrumentering og dramatiske kraft sammenlignes interessant nok med Verdis *Requiem*.

Puccini i Torre del Lago

Fra 1891 tilbrakte Puccini mye av sin tid i Torre del Lago, et lite landsbysamfunn omkring 25 km fra Lucca, rett syd for Viareggio. Mens han leide et hus her, tilbrakte han tiden ved å jakte og besøkte Lucca jevnlig. Innen 1900 hadde han ervervet land og bygget en villa ved sjøen, nå kjent som "Villa Museo Puccini". Han bodde her helt til 1921, da forurensningen på grunn av torv i sjøen tvang ham til å flytte til Viareggio. Etter hans død, ble et mausoleum bygget i Villa Puccini. Der ligger komponisten begravet sammen med sin kone og sønn som døde senere. Villa Museo Puccini var eid av hans barnebarn, Simonetta Puccini (1929-2017), og er nå eid av «Simonetta Puccini Stiftelse for Giacomo Puccini». Stedet er i dag åpent for offentligheten.

Det var i Torre Del Lago Puccini skrev sine mest berømte operaer: *La bohème* (1896) er ansett som et av hans beste verk så vel som en av de mest romantiske operaene som noensinne er komponert. Sannsynligvis er det nåtidens mest populære opera.

Tosca (1900) var sannsynligvis Puccinis første verisme, den realistiske fremstillingen av mange aspekter av det virkelige liv, inkludert vold. *Madama Butterfly* (1904) ble i begynnelsen mottatt med stor fiendtlighet, men etter litt omarbeiding ble den en av hans mest suksessfulle operaer. Operaariene «O mio babbino caro» fra Gianni Schicchi og «Nessun dorma» fra Turandot har blitt en del av moderne kultur.

Giacomo Puccini (1858-1924).

Verdi

Guiseppe Verdi ble født 10. oktober 1813 i Roncole i hertugdømmet Parma, som da var okkupert av Napoléon Bonaparte. Han flyttet i 1824 til Busseto, hvor han begynte sine musikalske studier med Ferdinando Provesi. Han komponerte en ouverture til Gioacchino Rossinis *Il Barbiere di Siviglia*, og flyttet til Milano, men fikk ikke plass på konservatoriet. Han gjennomførte derfor private studier med Vincenzo Lavigna.

Verdi fikk sitt gjennombrudd med librettoen til operaen *Nabucco* i 1842. I de neste fem år ble Verdi stadig mer berømt, først i Italia og Europa, og senere også i USA.

I perioden 1844–1850 skrev Verdi flere operaer, heriblant *Ernani*, *Macbeth* og *Luisa Miller*. Operaene ble gradvis mer og mer fyldige og orkestret fikk en større og kraftigere rolle. Hans inspirasjon kom først og fremst fra store operakomponister som Rossini og Donizetti. Verdi gjennomarbeidet sine librettoer svært grundig. På slutten av denne perioden ble de største og mest populære Verdi-operaene uroppført, først og fremst *Rigoletto*, som ble oppført i Venezia. Senere ble *Il trovatore* satt opp i Roma i 1853. Seks uker senere ble *La traviata* satt opp; den ble umiddelbart ikke så godt mottatt, men etter en nyoppsetning året etter, var også den en suksess.

I 1870 begynte Verdi å arbeide med verket *Aida*, som fikk sin uroppføring i Kairo i slutten av 1871. Etter dette trakk Verdi seg mer eller mindre tilbake fra operaskrivningen. Verdis *Requiem* ble skrevet i 1874. I 1879 ble han imidlertid oppfordret til å skrive nok en opera; *Othello*. Verdi brukte da mye tid på å revidere sine tidligere operaer, og *Othello* ble først ferdig i 1886. Verket ble uroppført i Milano i 1887. Verdis siste opera skulle bli nok en Shakespeare-historie; *Falstaff*, fra 1893.

Stabat Mater

Mot slutten av livet vendte Verdi tilbake til sin begynnelse som kirkemusiker. Han studerte blant annet Bach's *Messe i H-moll* og komposisjoner av Palestrina.

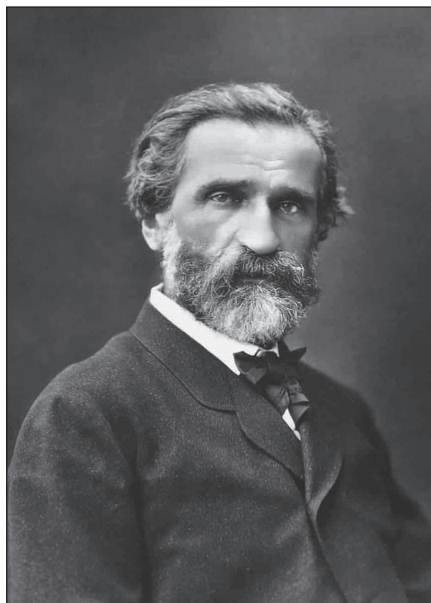
De fire sakrale verkene *Quattro pezzi sacri*, ble skrevet hver for seg i løpet av de siste tiårene av Verdis liv;

- *Ave Maria* (1889) for fire solostemmer
- *Stabat Mater* (1897) for kor og orkester
- *Laudi alla Vergina Maria* (1888) for fem kvinnestemmer, samt
- *Te Deum* (1896) for dobbelt kor og orkester

De ble utgitt sammen i 1898 og fremføres ofte som en sekvens, uavhengig av den kronologiske rekkefølgen. Samme år ble de fremført samlet (men uten *Ave Maria*) i Paris. Verdi var selv ikke til stede, fordi han hadde blitt rammet av et mindre slag, men han sendte Arrigo Boito, med flere instruksjoner for fremføringen. Den første fremføringen i Italia skjedde i Torino 26. mai 1898, med Arturo Toscanini. Verket ble også oppført i Wien i november samme år, men de to a cappella-stykkene ble da sunget av koret, ikke av solostemmene som var Verdis opprinnelige intensjon. Verdi likte selv *Te Deum* best av de fire verkene, og ryktet sier at han ønsket å bli begravet med dette partituret.

Stabat Mater er skrevet for firestemt blandet kor og stort orkester bestående av tre fløyter, to oboer, to klarinetter, fire tromboner, fire horn, tre trompeter, perkusjon, harpe og strykere. Verket er gjennomkomponert, uten repetisjon av tekst, og er fullt av kromatiske uttrykk. Melodiske arie-lignende partier kontrasterer med a cappella-passasjer med dramatiske uttrykk. Musikken når et klimaks ved teksten «Paradisi Gloria» for så å dø ut i strykernes laveste registre.

Verdi mistet sin kone tidlig, og hans to barn døde i tidlig alder. Senere flyttet han sammen med en sangerinne, den ugifte tobarnsmoren Giuseppina, og følte seg fordrevet fra Busseto fordi hun ble så dårlig behandlet av lokalbefolkningen. Sine siste år tilbrakte Verdi som en rik og respektert mann i Milano. Ved sin død i 1901 ble han hyllet i Milanos gater av mer enn 28 000 mennesker.

Giuseppe Verdi (1813-1901).

Messa di Gloria

KYRIE

Kyrie, eleison.
Christe, eleison.
Kyrie, eleison.

GLORIA

Gloria in excelsis Deo,
et in terra pax hominibus
bonae voluntatis.
Laudamus te, benedicimus te, adoramus te,
glorificamus te.
Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam tuam.
Domine Deus, Rex caelestis, Deus Pater
omnipotens, Domine Fili unigenite, Jesu
Christe;
Domine Deus, Agnus Dei,
Filius Patris:
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis;
qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram; qui sedes
ad dexteram Patris,
miserere nobis.
Quoniam tu solus Sanctus,
tu solus Dominus,
tu solus Altissimus, Jesu Christe.
Cum Sancto Spiritu in gloria Dei
Patris. Amen.

CREDO

Credo in unum Deum,
Patrem omnipotentem,
factorem caeli et terrae,
visibilia omnium et invisibilia.
Et in unum Dominum Jesum
Christum Filium Dei unigenitum.
Et ex Patre natum
ante omnia saecula.
Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero.
Genitum, non factum,
consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines
et propter nostram salutem

KYRIE

*Herre, miskunn deg.
Kristus, miskunn deg.
Herre, miskunn deg.*

GLORIA

*Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden for mennesker
av god vilje.
Vi priser deg, vi velsigner deg,
vi tilber deg, vi forherliger deg.
Vi takker deg for
din store herlighet.
Herre, vår Gud, himlenes konge,
Gud, allmektige Fader, Herre du
enbårne sønn, Jesus Kristus,
Herre vår Gud, Guds lam,
Faderens sønn.
Du som tar bort verdens synder,
miskunn deg over oss.
Du som tar bort verdens synder,
hør vår bønn.
Du som sitter ved Faderens høyre
hånd, miskunn deg over oss.
For du alene er hellig,
du alene er Herren,
du alene er den høyeste, Jesus
Kristus. Med Den Hellige Ånd,
i Gud Faderens herlighet. Amen.*

CREDO

*Jeg tror på én Gud,
den allmektige Fader,
som har skapt himmel og jord,
alle synlige og usynlige ting.
Jeg tror på én Herre, Jesus Kristus,
Guds enbårne sønn,
født av Faderen
fra evighet.
Gud av Gud, lys av lys,
sann Gud av den sanne Gud.
Født, ikke skapt,
av samme vesen som Faderen.
Ved ham er alt blitt skapt.
For oss mennesker
og for vår frelses skyld*

descendit de caelis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine:
et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis:
sub Pontio Pilato passus
et sepultus est.
Et resurrexit tertia die,
secundum Scripturas.
Et ascendit in caelum:
sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria
iudicare vivos et mortuos:
cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio simul
adoratur et conglorificatur:
qui locutus est per Prophetas.
Et unam sanctam catholicam et
apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.
Et exspecto
resurrectionem mortuorum.
Et vitam venturi saeculi.
Amen.

SANCTUS

Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dominus Deus Sabaoth:
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.

BENEDICTUS

Benedictus qui venit
in nomine Domini:
Hosanna in excelsis.

AGNUS DEI

Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi, miserere nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi, dona nobis pacem.

*steg han ned fra himmelen.
Han er blitt kjød ved Den Hellige
Ånd, av jomfru Maria,
og er blitt menneske.
Han ble korsfestet for oss,
pint under Pontius Pilatus
og gravlagt.
Han oppstod den tredje dag
etter Skriften.
Før opp til himmelen og
sitter ved Faderens høyre hånd.
Han skal komme igjen med herlighet
og dømme levende og døde, og på
hans rike skal det ikke være ende.*

*Jeg tror på Den Hellige Ånd,
Herre og livgiver,
som utgår fra Faderen og Sønnen,
og som med Faderen og Sønnen tilbes
og forherliges,
og som har talt ved profetene.
Jeg tror på én hellig, katolsk og
apostolisk kirke.
Jeg bekjenner én dåp
til syndenes forlatelse.
Jeg venter
de dødes oppstandelse
og det evige liv.
Amen.*

SANCTUS

*Hellig, hellig, hellig er Herren,
hærskarenes Gud.
Himlene og jorden er full av din
herlighet. Hosianna i det høye.*

BENEDICTUS

*Velsignet være han som kommer
i Herrens navn.
Hosianna i det høye.*

AGNUS DEI

*Guds lam, som tar bort verdens
synder, miskunn deg over oss.
Guds lam, som tar bort verdens
synder, gi oss din fred.*

Øversettelse: Messebok, utgitt av Norsk katolsk bisperåd 1985.

Stabat Mater

Stabat mater dolorosa
juxta crucem lacrimosa,
dum pendebat filius.
Cuius animam gementem,
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti!
Quae moerebat et dolebat,
Pia mater, dum videbat
Nati poenas inclyti.

Quis est homo qui non fleret
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
Christi matrem contemplari
Dolentem cum filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum.

Eia mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.
Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Sancta mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui nati vulnerati
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.

*Fylt av smerte og tårer sto moren
ved korset
så lenge hennes sønn hang der.
Et sverd gjennomboret
hennes klagende, dypt bedrøvede
og lidende sjel.*

*Å, hvor sorgfull og nedtyngt
var hun, den enbårnes
velsignede mor!
Hun sørget og led,
den fromme mor, mens hun var vitne til
sin opphøyde sønns pinsler.*

*Hvem er det menneske som ikke ville gråte
om han så Kristi mor
i så stor en nød?
Hvem ville ikke ta del i sorgen
ved synet av Kristi mor
som led sammen med sin sønn?*

*Hun så Jesus i pinsler
for sitt folks synder
og prisgitt piskeslag.
Hun så sin kjære sønn
døende og forlatt
inntil han oppga ånden.*

*Å mor, du kjærlighetens kilde,
la meg føle smertens kraft.
La meg sørge med deg,
la mitt hjerte gløde
av kjærlighet til Kristus, Gud,
så jeg kan behage ham.*

*Hellige mor, gjør dette:
Fest den korsfestedes sår
med kraft på mitt hjerte.
Del din sårede sønns lidelser
med meg, han
som nådig led for meg.*

Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Juxta crucem tecum stare
Et me tibi sociare
In planctu desidero.

Virgo virginum praeclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem
Passionis fac consortem
Et plagas recolare.

Fac me plagis vulnerari,
Fac me cruce inebriari
Et cruore filii.
Flammis ne urar succensus,
Per te, virgo, sim defensus,
In die iudicii.

Christe, cum sit hinc exire,
Da per matrem me venire
Ad palmam victoriae.
Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria.
Amen.

*La meg nådig få gråte med deg,
og lide med den korsfestede
så lenge jeg lever.
Jeg lengter etter å stå
ved siden av korset med deg
og forene meg med deg i din klage.*

*Jomfru, du fremste blant jomfruer,
avvis meg ikke,
la meg klage med deg.
La meg bære Kristi død,
ta del i hans lidelse
og stadig minnes hans sår.*

*La meg såres med hans sår,
la meg fylles av korset
og sønnens blod.
La meg ikke bli antent og fortært av ilden,
la meg bli forsvart av deg, jomfru
på dommens dag,*

*Kristus, når vi skal vandre herfra,
gi at jeg ved din mors hjelp kommer
frem til seierens palmegren.
Når kroppen skal dø,
la sjelen få i gave
paradisets herlighet.
Amen.*

Oversettelse: Knut Johannessen

Rolf Sostmann, tenor

Tenoren Rolf Sostmann er utdannet fra Kassel Gesamthochschule Universität. Fra 2005 og fram til nylig var han ansatt i Operakoret ved Den Norske Opera & Ballett. Han er nå frilans operasanger. Han har vært medlem i Bayreuth-festivalens kor siden 2002, og er medlem i det tyske Norbert-Balatsch-koret. Han har sunget på CD-, radio- og TV-produksjoner med en rekke profesjonelle kor og ensembler med en rekke dirigenter. Han har sunget soloroller som Alfredo i *La Traviata*, Sperling i *Die Kleinstaedter* og Pappacoda i *En natt i Venedig*. Han er ettertraktet solist til oratorier og kirkemusikalske verk. Han har sunget konserter i hele Norge og i en rekke land. I sommer deltok han i Opera Classic Europas oppsetning av *Der Freischütz* i Espenschied, Tyskland.

Filip Eshetu Steinland, bass-baryton

Filip Eshetu Steinland studerer på Barratt Due Musikk institutt. Filip synger fra både fra barokk og ensemble repertoar, og fra det senere operarepertoaret. Sommeren 2021 deltok Filip i sommerakademiet «Opera Ved Fjorden», i samarbeid med Bergen Nasjonale Opera.

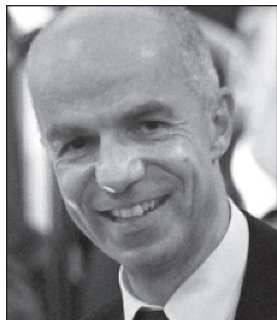
Sommeren 2022 portretterer han rollen som Masetto, i *Don Giovanni* av Mozart, på sommerkurset «Vienna Sommer Music Festival». I 2020 ble Filip tatt inn som sanger i Solistkoret UNG, et talentprogram under Det Norske Solistkor. Han har også deltatt på prosjekter med Barokkanerne vokalensemble.

Cæciliaforeningens orkester

Cæciliaforeningen har i mange år hatt gleden av å samarbeide med fremragende unge musikere fra blant annet Norges musikkhøgskole og Barratt Due, som er ledende musikkmiljøer for unge musikere i Norge i dag. Mange av de medvirkende i kveldens konsert har deltatt i nasjonale og internasjonale konkurranser, vunnet priser og stipend. Orkesteret er satt sammen av Mirjam Kammler.

Steffen Kammler, dirigent

har sin bakgrunn fra Øst-Tyskland. I åtte år sang Steffen i det tradisjonsrike guttekolet Dresdner Kreuzchor, ett av de fremste guttekoletene i Tyskland. Han er utdannet kor- og orkesterdirigent ved musikkhøgskolene i Weimar og Leipzig i 1996. Steffen Kammler startet sin dirigentkarriere

i 1990 da han tok over ledelsen av Kammerchor Josquin des Prez Leipzig, et ensemble som har spesialisert seg på tidlig musikk fra renessanse til tidlig barokk og fremføringer av ny musikk. Med Kammerchor Josquin des Prez ble det flere radioproduksjoner og innspilling av Orlando di Lassos Psalmi poenintentialis for selskapet Raumklang. Steffen var fortsatt direksjonsstudent da han fikk sitt første engasjement som kormesterens assistent ved Opernhaus Halle. Dette banet vei for en stilling ved et av Europas største operahus, Hamburgische Staatsoper, hvor han arbeidet fra 1997 til 2001 med hovedansvar for det profesjonelle koret.

I 2001 flyttet Steffen til Norge og ble kormester ved Den Norske Opera & Ballett. Han bygget opp operakoret til et ensemble som kunne måle seg med de beste i internasjonal målestokk. I samme periode startet Steffen operaens eget barnekor. Fra 2009 valgte han å konsentrere seg om sine egne musikalske prosjekter, fra nå av som frilans-dirigent. Ved siden av sin stilling som lektor for musikk på St Hallvard videregående skole i Lier jobber han for tiden som høyskolelektor ved Barratt Due høyskole. Fra 2009 var han periodevis gjeste-professor ved universitetet i Shaoxing i Kina. Han har dirigert Cæciliaforeningen siden 2008.

Stefan Ibsen Zlatanov, repetitør

Stefan Ibsen Zlatanov er Cæciliaforeningens faste repetitør. Han er utdannet pianist og kordirigent og han studerte ved både Norges Musikkhøgskole (NMH) 2009 og ved Hanns Eisler Hochschule für Musik Berlin. Han har også tatt etterutdanning i kordireksjon ved NMH. Stefan jobber fast som akkompagnatør ved NMH, Oslo By Steinerskole, Høyskolen i Staffeldtsgate og ved Universitetet i Agder (UiA). Stefan har bred erfaring med korledelse. Høsten 2014 var han dirigent for uroppføringen av Kunsthall Oslo i Oslo rådhus, en oppføring som ble nevnt i New York Times. Under Oslo Operafestival var han musikalsk ansvarlig for oppsetningen av *Pagliacci*. Stefan driver et prosjektbasert vokalensemble, Oslo madrigalensemble. Stefan spiller fast i inn- og utland med Alexander Rybak, og arbeider jevnlig med flere av Norges fremste operasangere. Han er en meget ettertraktet frilanspianist, og spiller alt fra klassisk, jazz og pop til samtidsmusikk og folkmusikk. I 2016 ga Stefan ut sin første soloplate.

Cæciliaforeningen

er et blandet kor med sangere i alle aldre. Koret ble grunnlagt i 1879, og er Norges eldste oratoriekor. I oktober i år ble koret hedret med et Blått skilt fra Oslo Byes Vel. Skiltet finnes på veggen i Kirkegaten 17 i Oslo, der oppstarten skjedde. Cæciliaforeningen er et livskraftig, aktivt og stort kor med et høyt ambisjonsnivå. Selv om koret hovedsakelig fremfører større klassiske verk med orkester og solister, er også a cappella-stykker en del av repertoaret. Cæciliaforeningen har

en betydelig plass i norsk musikkhistorie. Koret har uroppført flere verk av norske komponister, og har også stått for førstegangsforestillinger i Norge av de fleste større verk for kor og orkester, bl.a. *Juleoratoriet* av J.S. Bach.

Dagens kor fører tradisjonen videre ved å legge hovedvekten på kirkemusikalske verk for kor og orkester. Kjernerepertoaret er Bachs *Juleoratorium*, *Johannespasjonen*, *h-mollmessen*, Mozarts *Requiem*, Brahms' *Ein deutsches Requiem*, messekomposisjonene av Haydn, Mozart, Schubert, Beethoven, Händels oratorier og Rossini, Mendelssohn og Dvoráks store korsymfoniske verk. Korverk av sentrale korkomponister som Kodály, Stravinskij, Szymanowski, Duruflé og Rutter har også blitt fremført. Forpliktet til korets historiske rolle, oppfører koret norske korverk som har en viktig plass i landets musikkhistorie. I løpet av de siste årene har vi fremført de første tilgjengelige korverk med orkester som har tilknytning til Norge: Georg von Bertouchs kantate *Gott, der Herr, der Mächtige redet* og Friedrich August Reissigers *Requiem* til Kong Karl Johans død. Av nyere verk kan nevnes Fartein Valens *Salme 121* og Kjell Mørk Karlsens *Sinfonia da Requiem*.

Koret ga i 2012 ut en CD-innspilling av Reissigers *Requiem*. Med dette verket har Cæciliaforeningen også reist på turné til Reissigers fødeby, Bad Belzig i Tyskland, og i 2014 ble koret invitert til å fremføre verket i Slottskyrkan på Stockholms slott ved den svenske markeringen av 200-års-jubileet for 1814.

Med Steffen Kammler som dirigent har a cappella-verk fått økt plass i korets programmer. Vår dirigent har laget flere nye partiturer etter håndskrevne manuskripter fra sentrale norske nasjonalromantikere som Johannes Haarklou, Friedrich August Reissiger og Catharinus Elling. Og selvfølgelig synger Cæciliaforeningen komposisjoner fra de norske klassikerne Arild Sandvold (en av korets tidligere dirigenter), Knut Nystedt og Egil Hovland. Cæciliaforeningens faste repetitør er Stefan Ibsen Zlatanov.

Kveldens konsert i Frogner kirke arrangeres i samarbeid med Frogner menighet.

Oktober 2021 ble Cæciliaforeningen hedret med et Blått skilt fra Oslo Byes Vel. Skiltet finnes på veggen i Kirkegata 17 i Oslo der oppstarten til koret skjedde.

VÅR NESTE KONSERT i 2023 (Frogner kirke):

Italiensk barokk

Søn. 29.10.23 kl. 18.00.

KOM OG SYNG

store verk med orkester i et stort kor!

Cæciliaforeningen søker nye sangere. Vi øver mandager fra 19.00-21.30 i Professor Dahls gt. 30 på Frogner.

Ta kontakt:
www.ceciliaforeningen.no
post@ceciliaforeningen.no
telefon 90 86 96 19

Vi synger også a cappella. Hør et utvalg på YouTube med søkeord: cæciliaforeningen.

**CÆCILIA-
FORENINGEN**

Kveldens konsert i Frogner kirke arrangeres i samarbeid med Frogner menighet. Konserten støttes av: Oslo kommune og Aktivitetsmidler for kor.